

nūciata ē. cū congregabūt aū eū
oēs gentes. et dicent ei. dñe qñ te vi
dim? esurionē et siccitē et cetā. nō
bonū ēt ipys qui mittent in ignē
etnū. nec sūmū bonū ēt iustis.
adhuc enī vocat eos ad regnū. qd
eis patū ē ab omīao mūdi. Sicut
enī illis dicit ite in ignē etnū. sic
istis verite bñdicti pñs mei papi
te patū vobis regnū. Et sicut ibūt
illi in cōbustione etnā. sic iusti in
vitā etnā. Quid ē autem vitā etnā
nisi ut cognoscant te māt vñū vñ
deū et quē misisti ihm xp̄m. sed iā
in ea clāitate de qua dī pat. quā ha
bui apud te pñs qñ mūdī fieret. Tūc
enī tradet regnū dō et patri. ut in
tret seruus boni in gaudiū dñi sui.
et abscondet eos quos possidet dō
in abscondito vultus sui a contē
banone hoīm. eoz s; qui tūc cōtē
bābunt audientes illā sententiā
a quo auditu malo iustus nō time
bit. si mō ptegat in tabnaculo.
in fide recta catholice etnē a cōndic
tione linguarū et a calūpnijs hēti
corū. Si vō ē alius intellectus vborū
dñi quib; ait quid me interrogas de
bono. nōno bonus nisi vñ dō. dñi
tū nō ideo credat maioris bonitatis
ēē patris qñ filij sba s; in quā vñū
ē p qd fñ sunt oīa. nichilq; abhor
ret a sana doctrina. securi vtamur
nō vno tñ sed q̄tq; quo reperiri po
tuerint. Tanto ēi foras cōiunxit
hēti: qñto plēs etnā patent ad eoz
laq̄os vitandos. S; ea q; adhuc cō
sideranda sunt ab alio iā petam. et
ordio **lib 29 De regul' qbi scripta**

lo: de pñe rj.

Quoniam hoīes deū
querunt. et ad
intelligentiā
trinitatis pñap
tu infirmitatē
humane aīm

intendunt. exptā difficultates labo
rīosas. siue in ipā acie mentis conā
tes intuei inaccessibilem lucem siue
in ipā multiplici et multimoda lo
cutione luttāzū sanctaz. ubi in nō
videt nisi attē aīam ut grāa xp̄i
glorificata dulcescat. cū ad aliqd
tertū discussa omī ambiguitate p
uenerint. facillime debent ignoscere
errantib; intanti puestigatione
secreti. S; duo sunt q; in errore hoīm
difficillime tolerant. pñsupio pñs
q; ueritas pateat et cū iā patuerit
pñsumpte defensio falsitatis. Q; q; b;
duob; vicijs nū mis nūmias iuen
tioni veritatis et tractatōi dī norū
sanctorū q; librorū. si me ut pñor et
spēs dō defendit. atq; munieit sauto
bone volūtatis sue et grā mīe sue.
nō ero segnis ad mīrendā substā
tiā dī siue p scripturā ei; siue p crea
turā. Quē utraq; nobis ad hoc pñpōit
intuenda. ut ipā querat ipē diligat
qui et illā inspiciat. et istā creant
Nec trepidus ē ad pñfendā sentē
meā in q; magis amabo inspici a rēte
q; timebo mordei a pñeris. Gra
tant enī suscipit oculū colūbīnū
pulcherrima et modestissima cāitas
dentem at caninū ul' eulcat cau
tissimā hūilitas. ul' rēndit solidissimā

veritas. **Q**uod si optabo a quolibet
 heredi quod siue ab errante. siue ab adu-
 lante laudat. Nullus enim reprehensor
 formidandus est amatori veritatis. **E**t
 aut minus insultat. ferendus est. **A**mi-
 cus aut si errat docendus: si docet audi-
 endus. **L**audator vero et errans confirmat
 errorem. et adulator illuc in errorem
 adducit. **E**tenim dabit me iustus in misericordia et ar-
 guet me oleum aut peccatoris non
 impinguabit caput meum. **D**e scriptis
Sicut et an per humanam naturam pater filium uideat
Quamobrem quamquam firmissime
 teneamus de domino nostro ihesu christo
 et per scripturas disseminata et a doctis
 catholicis eandem scripturam tracta-
 toribus demonstrata tanquam canoni-
 cam regulam quomodo intelligat dei
 filius et equalis patri. secundum dei formam in
 qua est. et minor patre secundum serui formam
 quam accepit. in qua forma non solum
 patre sed etiam spiritu sancto neque hoc tantum
 sed etiam seipso minor inuentus est non se
 ipso qui fuit. sed seipso qui est: quia forma
 serui accepta. formam dei non amisit
 sicut scriptum est quod in superiore libro
 commemorauimus. testimonia docuerunt:
 sunt tamen quedam in diuinis eloquiis
 ita posita ut ambiguum sit ad quam
 potius regulam referant. utrum ad eam
 quam intelligimus minorem filium in assump-
 ta creatura. an ad eam quam intelli-
 gimus non quidem minorem esse filium sed
 equalem patri tamen ab illo hunc esse deum
 de deo lumen de lumine. **F**ilium quippe
 diuinum deum de deo patrem aut deum tantum
 non de deo. **N**on manifestum est quod filius
 habeat alium a quo sit. et tamen filius
 sit. **P**ater autem non filium de quo sit habeat

sed tamen cum pater sit. **D**eus enim filius
 de patre est quod est. et pater filius. **N**ullus
 autem pater de filio est quod est sed filio pater est.
Quedam itaque ita ponunt in scriptis
 de patre et filio. ut intendant unitatem
 equalitatemque substantie: sicuti est
 ego et pater unum sumus. et cum in forma
 dei esset. non in propria arbitrio est esse equa-
 lis deo et quatenus talia sunt. **Q**uedam
 uero ita ut minorem ostendant filium propter
 formam serui. id est propter assumptam cre-
 aturam mutabilis humane sub-
 stantie: sicuti est. quod aut quoniam pater
 maior me est: et pater non uidetur quatenus
 sed oculus uidit dedit filio. **N**am paulo
 post consequitur aut et potestatem dedit
 ei iudicium facere. quoniam filius hominis est.
Quedam porro ita ut non minor nec
 equal tunc ostendant. sed tamen quod de
 patre sit intiment. ut est illud. **S**icut
 habet pater vitam in semetipso
 et illud. **N**eque enim pater filius a se fa-
 cere quitur nisi quod uideat patrem facientem.
Quod si propterea dominum accepimus quod in forma
 accepta ex creatura minor est filius
 consequens est ut prior pater super aquas
 ambulauit aut aliam aliter crea-
 tum de sputo et luto oculos ape-
 ruit et cetera quod filius in carne ap-
 parens me homines fecit ut possit.
 ea facere qui dixit. non posse filium
 a se facere quitur. nisi quod uiderit
 patrem facientem. **Q**uod autem uel delir-
 her ita sentiat. **F**estat ergo. ut her
 idem dicta sunt quod in commutabilis
 est uita filii sicut patris et tamen de deo
 pater est et inseparabilis est operatio patris
 et filii: sed tamen ita operatur filio de i-
 o de quo ipse est. id est de patre. et ita

videt filius patrē. aut aliud videt
operantem quā parit opari. Sed idō
nō a se qz nō ē a se. et idō quāqz vi
det patrē facientē hēc eadē facit et
filius filr qz de patrē ē. Neqz enī a?
similr sicut pictor alias tabulas
pingit quēadmodū alias ab aliō
pictas videt. nec eadē dissimilit
sicut corp⁹ easdē litteras exprimit. qd
ālm⁹ cogitavit. sed qdāqz inq̄t par
facit. hēc eadē facit filr et filius

Et hē eadem dicit et filr. ac si hoc
insepabilis et par opando ē patrē
et fily. Sed a patrē ē filius. idō nō p̄t
filius a se facē quicqz. n̄ qd vidit
patrē facientē. Ex hac ergo regu
la q̄ ita loquūt s̄pturē. ut nō aliū
alio minore. sed tñ velint osten
dē quis de quo sit. nō nulli eum
sen sū concepunt. tanq̄ minor fi
lius dicitur. Quidā at n̄rī idōc
tiores et in his minime eruditi.
dū hēc s̄m formā serui conātur
accipere. et eos rectus intellect⁹ nō
sequit. perturbant. Qd ne accidat
tenenda ē et hēc regula qz nō mi
nor filius sed qd de patrē sit dīmat
Quib⁹ uerbis nō mequalitas sed
natiuitas ei⁹ ostendit

**De his qui sp̄m sanctū
nō mōrē patrē dīcūt. c. m.**

Nunc ergo quedā in sanctis
libris ut dīcē cepam ita po
sita ut ambigū sit quonā r̄fe
renda sint utrū ad illud qd p̄t
assumptā creaturā minor ē fili⁹
an ad illud qd q̄uis equal. tñ

qz de patrē sit indicat. et in quidē videt
si eomō ambigū ē. ut explicari dis
cerniqz nō possit. ex utralibz regula
sū piculo posse intelligi sicut ē qd aut
mea doctrina nō ē mea sed eius qui
misit me. Nam et ex forma serui p̄t
accipi sicut iā in libro sup̄iore trac
taum⁹ et ex forma dī in qua sit eq̄l
ē p̄t ut tñ de patrē sit. In dei quippe
forma sicut nō ē aliud filius. aliud
vita eius sed ipā vita filius ē. ita
nō ē aliud filius. aliud doctrina ei⁹
sed ipā doctrina filius ē. Ac p̄ hoc si
tut id qd dñi ē. dedit filio vitam
nō aliud intelligit. q̄ genuit filiū.
q̄ est vita: sic etiā cū d̄ dedit filio
doctrinā bene intelligit genuit filiū
qui ē doctrina: ut qd dñi ē. mea doc
trina nō ē mea. sed ei⁹ qui misit me.
sic intelligat ac si dñi sit. ego nō
sū a meipō sed ab illo qui misit
me. **De clarificatione qua p̄t
filiū glorificat. cap. m.**

Nam et de spū sancto de q̄ nō d̄r
ē senetipm̄ exinanivit formā
serui accipiens: ait tñ ipē dñs. Cū
autē venerit ille sp̄s veritatis doceb⁹
uos dēz veritatem. Non enī loq̄tur
a senetipō sed qdāqz audiet loq̄tur
et que ventura sunt annūciabit vob⁹
Ille me clarificabit qz de meo accipi
et et annūciabit vob⁹. Post hē vba
nisi cōtinuo secut⁹ dixisset oīa q̄cūqz
habet p̄t. mea sūt p̄tēa dñi. qz de
meo accipiet. et annūciabit vob⁹
crederet fortasse ita nat⁹ de rpō sp̄s sc̄s
quēadmodū ille de patrē. De se q̄ppe
dixit. mea doctrina nō ē mea. sed

eius qui misit me p^r De spū sancto at
nō enī loq̄tur a semetipō. sed q̄cūq;
audiet loquet̄. q̄ de meo accipiet et
ānuntiabit vobis. Sed q̄ reddidit cū
tur dixit de meo accipiet et ānūciab
vobis. aut enī oīa quēcūq; h̄t p̄r mea
sunt p̄r dīxi q̄ de meo accipiet r̄s
tat ut intelligat̄ eā sp̄s sanctus de
p̄r h̄rē sicut et filius. **Quod**. nisi p̄m
id qd sup̄ dixim⁹. cū autē uenit pa
clutus quē ego mittā. a p̄r vobis.
sp̄m v̄ritatis qui a p̄r p̄redit ille
testimoniū phibebit de me. p̄redē
do itaq; a p̄r d̄ nō loqui a semetipō.
et sicut nō ex eo fit ut minor sit fili⁹
q̄ dixit. nō p̄t filius a se facē q̄cūq;
nisi qd videt̄ p̄r facientē: nō enī
h̄et a forma serui dixit sed ex forma
dī sicut iā ostendim⁹. **Hec** at̄ verba
nō indicant qd minor sit sed qd de
p̄r sit ita nō h̄m̄t effiat̄ ut minor
sit sp̄s sanctus. q̄ d̄r ē de illo. nō enī
loq̄t a semetipō sed q̄cūq; audiet lo
q̄tur p̄m hoc enī d̄r ē. qd de p̄r p̄
cedit. **Quod** vō et filius de p̄r sit. et sp̄s
sanctus a p̄r p̄cedat. cur nō ābo fili⁹
dicant̄ n̄c ambo geniti. sed ille vn⁹
filius vnigēitus. h̄t autē sp̄s s̄ctus
nec filius nec genit⁹. q̄ si genitus.
utq; filius: aliō loco. si d̄s donauit.
et q̄ntū donauit differem⁹. **Quod**
intelligat̄ missio filij sū sp̄s s̄cti.

Uerūt̄ h̄t euangelēt̄ **cap. v.**
Si possunt qui h̄ eā sibi suf
fragiū putauerūt. q̄si ad demonstrā
dū p̄r filio maiore. q̄a dixit filius.
p̄r clarificame. **E**t̄ et sp̄s sanctus
clarificauit eū. **Quod** nā r̄ ip̄e maior

ē illo. Porro autē si ip̄e sp̄s sanctus
glorificat filiū. q̄ de filij accipiet.
et iō de eius accipiet q̄ oīa q̄ hab⁹
p̄r ip̄ius sunt: manifestū ē q̄ cum
sp̄s sanctus glorificat filiū. pater
glorificat filiū. **V**n̄ cognoscat̄ qd
oīa q̄ h̄t p̄r nō t̄m̄ filij. sed et sp̄s
s̄cti sunt: q̄ potens ē sp̄s sanctus
glorificā filiū. quē glorificat p̄r.
Et̄ si ille qui glorificat. eo quem
glorificat maior ē: sinant ut eq̄les
sint se iūtem glorificant. **S**criptū
ē autem qd et filius glorificet p̄r.
Ego te m̄q̄t glorificauit sup̄ terram.
Sane caueant ne putet̄ sp̄s sanctus
maior ābobus. q̄ glorificat filiū
quē glorificat p̄r ip̄m autē nec
a p̄r n̄c a filio glorificat̄ scriptū ē.
Quod nūq̄ legit̄ p̄r maior
sp̄s. **scd. cap. vi.**

Sed in his cōiunctis: ad illud
se cōuertit. ut dicant. ma
ior ē qui mittit q̄ qui mittit̄. **P**ro
inde maior ē pater filio. q̄ filius
a p̄r se missū assidue cōmēorat̄.
Maior ē et sp̄s sanctus. q̄ de illo
dixit ihs. quē mittet p̄r ī noīe meo.
et sp̄s sanctus vtrq; minor ē. q̄ et
p̄r eū mittit sicut cōmemorauim⁹.
et filius cū dicit. si at̄ ab iō mittā
eū ad vos. **Q**ua inquisitione p̄mū
q̄o vnde et quo missus sit filius.
Ego m̄q̄t a p̄r exi: et veni ī h̄c
mūdū. **E**rgo a p̄r exi et uenire
ī h̄c mūdū. hoc ē mitti. **E**t̄ iō
ē qd de illo idē ip̄e euangelista d̄.
In hoc mūdō erat. et mūd⁹ p̄ ip̄m
factus ē. r̄ mūd⁹ eū nō cognouit

deinde coniungit. et sua propria venit.
Illuc itaque missus est quo venit. Et si
 hunc mundum missus est quod erat a patre
 et venit in hunc mundum. et in hunc mun-
 do erat. illuc ergo missus est ubi erat.
Nam et illud quod scriptum est in prophetia dei
 dice celum et terram ego impleo si de
 filio domini est. ipse enim nonnulli voluit
 intelligi vel prophetis vel in prophetis lo-
 cutus: quo missus est. nisi illuc ubi erat.
Ubiq[ue] enim erat qui ait celum et terram
 ego impleo. Si autem de patre domini est: ubi
 esse potuit nisi ubi suo et nisi sapienti-
 sua que preceperat a fine usque in finem
 fortiter et disponit omnia suavit[er]. **P**ro
 neque sine spiritu suo usque esse potuit.
Itaque si ubiq[ue] deus est. ubiq[ue] est etiam spiritus
 eius. **I**lluc ergo et spiritus sanctus missus
 est. ubi erat. **N**am et ille qui non in-
 venit locum quo erat a facie dei. et
 dicit. si ascendero in celum tuum
 si descendero ad infernum. ades ubiq[ue]
 volens intelligi presentem deum. prius
 notavit spiritum eius. **N**am sic ait. **Q**uo
 ibo a spiritu tuo et quo a facie tua
 fugiam. **Q**uo circa si et filius et spiritus
 sanctus illuc mittitur ubi erat qui ren-
 ditur est quomodo intelligat ista missio
 siue filii siue spiritus sancti. **P**ater enim
 solus nunquam legitur missus. **E**t de fi-
 lio quidem ita scribit apostolus. **C**um autem ve-
 nit plenitudo temporis misit deus filium
 suum factum ex muliere. factum sub lege.
 ut eos qui sub lege erant. redimeret.
Misit inquit filium suum factum ex muli-
 ere. **Q**uo nomine quod catholicus nesciat nisi
 cum generationis virginis. sed differ-
 rentiam sexus hebreo loquendi more

significare voluisse. **C**um itaque ait an-
 sit deus filium suum factum ex muliere. satis
 ostendit corpus missum filium quo factus
 est ex muliere. **E**t ergo de deo natus
 est in hoc mundo erat. quod autem de ma-
 ria natus est in hunc mundum missus
 advenit. promde mitti a patre nisi
 spiritu sancto non potuit. **E**t solum quod intel-
 ligat pater cum misit. id est fecit et fecit.
 non utique nisi spiritu sancto fecisse: verum
 etiam quod manifestasse atque aptissime
 in euangelio dicit virgini marie que
 renti ab angelo quomodo fiet istud
 spiritus sanctus superueniet in te. et virtus
 altissimi obumbrabit tibi. **E**t matheus
 dicit. inventa est in utero huius de spiritu
 sancto. **Q**uamquam et apud ysaiam
 prophetam ipse christus intelligit de adven-
 suo futuro dicit et nunc dominus misit me
 et spiritus sanctus. **F**ortasse aliquis cogit ut di-
 camus etiam a seipso missum esse filium.
 quod ille marie conceptus et partus op-
 eratio unitatis est qua creante omnia creat.
Et quod iam inquit pater eum misit. si ipse
 se misit. **C**ui primum respondeo quod
 ut dicat si potest. quod pater eum sanc-
 tificavit si ipse se sanctificavit utique
 enim ipse dominus ait. **Q**uod pater inquit sanc-
 tificavit et misit in hunc mundum. vos
 dicatis quia blasphematis. quoniam dicit
 filius dei sum. **A**lio autem loco ait. et
 pro eis sanctifico meipsum. **I**tem quod
 quod pater eum tradidit si seipsum tradidit.
Utrique enim dicit apostolus paulus. **Q**ui
 filio inquit pro nobis non peperit. sed pro nobis
 omnibus tradidit illum. **A**libi autem de ipso
 salvatore dicit. **Q**ui me dilexit. et tradidit

semetipm p me Credo responderit
 si hec probe sapit. qz vna volūtas
 ē patris et filij. et insepabilis opa.
Si ergo intelligat illā carnalē
 et ex vīne natiuitatē. in qua filius
 intelligit missus. vna eadēqz opa
 tione patris et filij insepabiliter eē
 facti. nō utiqz mōe sepato spū scō.
 de quo apte dicit Inuenta ē ī vtrō
 hīs de spū sancto. Nā etiā si ita
 quāmodā enodatus fortasses qd dicitur
 apprehendit. quō misit dē filiū suū
 Iussit ut ueniret. at ille iubenti obte
 perans uenit. an rogauit an tan
 tūmodo amonuit. **S**i qdlibz horū
 sit. uerbo utiqz factū ē. Dei autē
 uerbū ipē ē filius dei. Quappē cū
 eū pater uerbo misit. a patre et u
 bo eius factū ē ut mittet. Ergo a
 prē et filio missus ē idē filius. qz
 uerbū patris ē ipē filius. Quē enī
 se tam sacrilega induat opinio
 ut putet temporale uerbū a prē
 factū eē ut eternus filius mittet. et
 in carne apparēt ex tempore. **S**i utqz
 in ipso dī uerbo qd erat in pncipio
 apud deū. et erat dē. in ipā salū
 sapiā dī sine tempore eāt quo tpe
 illā in carne apparē oportet. Itaqz
 cū sine ullo mīao tempis ī pncipio
 eēt uerbū. et uerbū eēt apud deū.
 et dē eēt ubi sū ullo tpe ī ipō ubi
 eāt quo tempore uerbū caro fiet. ut
 habitaret ī nobis. Que pleitudo
 tempis cū uenisset misit deus filiū
 suū. sū ex muliere id. ē sū ī tpe.
 ut in carnatū uerbū hoīb appareret

qd in ipso uerbo sū tpe eāt in quo
 tempore fiet. Ordo qpe temporū
 in etna dī sapiā sū tempore ē. Cū
 itaqz hoc a prē et filio sū eēt. ut
 in carne filius appēt. congruēt
 dictus ē missus ille qui ī ea carne
 apparuit. misisse at ille q ī ea nō
 apparuit. qm illa q corā corporeis
 oculis foris gerunt ab itēiori appa
 ratu nature spūal existunt. ptea
 conuenient missa dicit. Porro
 forma illa suscepti hoīs. filij pso
 na ē. nō etiā patris. Quappē p
 uisibilis vna cū filio uisibili
 factū eundē filiū uisibile faciedo
 misisse eū dē ē. Qui si comodo
 uisibilis fiet. ul cū prē uisibil
 eē desistet. id. ē si substantia uis
 ibil uerbi in creaturā uisibilem
 mutata et trāsies ōteret. ita miss
 intelliget a prē filius. ut tantū
 missus nō etiā cū prē mittet uē
 niret. Cū vō sit accepta ē forma
 serui. ut manēt icōmutabilis
 forma dī. manifestū ē qd a prē
 filio nō apparentibz sū sit qd ap
 parēt in filio id. ē ipē filius uisibil
 mittet. Cū g ait. et a meipō nō
 uenit. iā h sū formā serui dē ē
 sū. quā dā ē. ego nō uidito qd
Si ergo missus ē mōtū apparuit
 foris in creatura corporali q mō
 in nā spūali ocul mortalū semp
 occultus ē. iā in pncipio ē intelli
 gē etiā de spū sancto air missus
 et ipē dicit. Itā ē enī qdā creatūe
 species ex tpe in qua uisibilis ostē
 det sps sū. siue cū in ipm dñm

corpali specie velut colūba descen-
dit. siue tū decem dieb' pactis p'
eius ascensioe: sic penthestes fac-
tus ē subito de celo son' q' ferret
flatus vehemens: et uise sūt illis
lingue diuise sicut ignis. qui et in
sedet sup' unūq'q' eorū. h'et opaco
uisibilē exp'ssa et ocul' oblata mor-
talib' missio sū sps dictae. nō ita
ut apparet eius ipā substantia.
q' et ipse uisibilis et tōmutabilis
ē sicut p' et filius: sed ut extēiorib'
uisib' hominū corda cōmota a
temporali māifestatioe uenientis
ad occultā etēritatē semp' p'ntis cō-
uertēt.

**Questio de mltimodis ap-
paritionib' dei. c. vii**

De deo autē nūq' sēptū ē qd dō p'
maior sit spū sancto. ul' sps scis
minor dō p'z. q' nō sic ē assumpta
creatura. in q' apparet sps sanctus
sicut assumptus ē filius hoīs in q'
forma ipius ubi dī p'sona p'ntaret
nō ut habet uerbū dī sicut alij sū
sapientes. sed p' participib' suis
Itō utiq' qd amplius habebat
uerbū ut esset. q' cū extellētiore
sapiā. sed qd ipm uerbū eāt. Aliud
ē enī ipm uerbū in carne. aliud ū-
bū caro: id ē aliud ē ūbū in hoīe
aliud uerbū homo. Caro ē p' hoīe
posita ē in eo qd ait uerbū caro
fā ē. sicut et illud. et uidebit oīs
cāō salutāe dī. Itō enī sine aīā
ul' sine mente: sed ita oīs caro. ac
si dīet omnis homo. Non ergo
ē assumpta creatura. in q' apparet
sps sanctus: sicut ē assumpta caro

illa et humana forma ex v'gine ma-
ria. Neq' enī columbā beatificauit
sps uel illū. flatū. uel illū ignem sibi
et p'sone sue in unitatē habitūq' cō-
iunxit metnū. Aut vō mutabilis
aut cōuertibil' ē natura sps sancti
ut nō h'et ex creatura fierent. si p'
in illud atq' illud mutabil' ūteret.
sicut a in glaciem. It' apparuerūt
ista sicut oportune apparē debuērūt
creatura seruiente creatori et ad
nutū eius tōmutabil' ī seipō p'
manentis ad eū significandū. et
demonstrandū: sicut significari
demonstrāi mortalib' oportebat mu-
tata atq' cōūsa. Promde quāq' iā
columba sps dicta sit et de illo igne
cū dīet. uise sūt illis inq' lingue
diuise velut ignis. qui et in sedet
sup' unūq'q' eorū. et ceperunt ling' b'
loqui queadmodū dabat sps eis
p'nūciare. ut ostendēt p' illū ignē
sp'm demonstratū. sicut p' colūbā:
nō tū ita possum' dīe. vna p'sona
sp'm san. et deū et colūbam. ā et
deū et ignem sicut dicim' filiū et
deū et hominē: nec sicut dicim'
filiū agnū dei. nō solū iohāne bap-
tista dicente ecce agnus dī. sed etiā
iohāne euāgelista uidente agnū
ocisum in apocalipsi. Illa appē-
sio pphetica nō ē exhibita oculis
corporeis p' formas corporeas. sed
in spū p' spirituales ymagines
corporū. columbā vō illā. et ignē
oculis uiderunt quātūq' uiderūt
Quāq' de igne discrepāt p' utrū
oculis an spū uisib' sit p'p' verba
sic posita. Itō enī ait. uiderūt lm'

quas diuisas velut ignem: sed vise
 sunt eis. **N**ō autē sub eadē signifi-
 catione solem⁹ dūc visum ē in q̄ diam⁹
 vidi. **E**t in illis quidem spūalib⁹ vi-
 sis ymaginū corporalū solet dici: et
 visū ē in et vidi: in istis vō q̄ p̄ exp̄s-
 sam corporalem speciem oculis de-
 monstrant nō solet dici visū ē in. s̄
 vidi. De illo ergo igne potest ēē q̄stio
 quomō visus sit: utrū int⁹ in spū
 tanq̄ foris: an vō foris corā oculis
 carnis. De illa vō columba q̄ dīcā ē
 corporali spē descendisse nullus vq̄
 dubitauit qd̄ oculis visa sit. **N**ec
 sicut diam⁹ filiū petrā p̄ptū ē enī
 petra at̄ erat xp̄s: ita possum⁹ dūc
 spm̄ columbā ul̄ ignem. Illa enī pe-
 tra iā eāt in creatā et p̄ actionis mo-
 dū nūcupata ē noīe xp̄i quē signifi-
 cat: sicut lapis ille quē iacob posuit
 ad caput: etiā vñctioz ad significā-
 dū dñz. **A**ncipit assūpsit: sicut ysaac
 xp̄s eāt: cū ad se imolandū ligna
 portabat. **A**ccessit istis actio qdā sig-
 nificatiua iā existentib⁹ nō at̄ sicut
 illa columba et ignis adhet tantū
 modo significanda repente extite-
 runt. **M**agis ista similia n̄ vident
 flāme illi que in rubo apparuit moy-
 si: et illi colūne quā ppl̄s in hēmo
 seq̄bat⁹ et fulgib⁹ et tonitruis q̄
 fiebant cū ler daret⁹ in monte. **A**d
 hoc enī rerū illarū corporal̄ extitit
 spēs: ut aliquid significaret: atq̄ p̄-
 teriret p̄p̄r has ergo corporales for̄s
 que ad eū significandū: et sicut hu-
 manis sensibus oportebat demon-
 strandū temporalit̄ extiterūt: miss⁹
 ē etiā sp̄s sanct⁹. **N**ō tñ mīor p̄p̄r

ductus ē sicut filius p̄p̄r formā suā:
 qz illa forma serui inhesit ad vni-
 tatem p̄sone. ille vō spēs corporales
 ad demonstrandū qd̄ opus fuit ad
 temp⁹ apparuerit et etiā postea des-
 titerunt. **De hīs q̄ vbi dei
 visibile putauerūt cam̄m**

Qur ergo nō i p̄r d̄ missus p̄
 illas species corporales ignē
 rubi et columbā nubis: ul̄ ignis
 et fulgura in monte et si q̄ tunc ap-
 paruit cū eū corā locutū patrib⁹
 teste s̄ptura didicim⁹: si p̄ illos cre-
 ature modos et formas corporal̄ ex-
 p̄ssas: et humanis aspectib⁹ p̄sen-
 tatas ip̄e demonstrabat⁹: cur tūto
 post d̄ missus: cū ex femina sc̄s ē
 sicut dicit apl̄s. **C**ū autē venit ple-
 nitudo t̄pis misit deus filiū suū
 factū ex muliere: quando quidem
 et antea mittebat⁹ cū p̄ illas creat̄e
 mutabiles formas p̄b⁹ apparebat⁹:
 Aut si nō recte posset dici missus
 nisi cū verbū caro factū ē: cur miss⁹
 ē sp̄s sanctus: cur nullus talis
 incorporatio facta ē. **S**i vō p̄ illa
 visibilia q̄ in lege et p̄phetis comē-
 dant⁹ nec pater n̄ filius sed sp̄s
 sanctus ostendebatur. **C**ur etiā
 ip̄e nūc d̄ missus cū illis modis
 et antea mittet⁹. **I**n hui⁹ plenitudine
 q̄onis p̄mū dñō adiuuante: q̄ren-
 dū ē utrū p̄r an filius: an sp̄s sc̄s
 an aliqn̄ p̄r: aliqn̄ filius: aliqn̄
 sp̄s sanctus: an sme vlla distinc-
 tione p̄sonaz sicut d̄ deus vnus

et solus id ē ipā trinitas p illas ar-
ature formas patribus appruit
Dem de quodlibz horz muentū vi-
sū de fuit. vtrū ad hoc opus vtrū
mō creatura formata sit. in qua
dō sicut tūt oportuisse iudicauit
huānus ostendēt aspectibz. an an-
geli qui iā erant. ita mittebant
ut ex psona dī loqrentē assumētes
corporale specē de creatura corpea
in vsum ministerij sui sicut cuiqz
opus eēt. aut ipm corpus suū. cui
nō subdunt sed subditū regunt ī
species quas uellent accommodatas.
atqz aptas actionibz suis. mutātē
atqz uertentes p m attributū sibi a
creatore potentia. **P**ostremo vide-
bim⁹ id qd qre instituerant. vtrū
filius an sps sanctus et ātea mit-
tebant. et si mittebant. quid int
illam missioē et eā quā in euāge-
lio legimus distet. an missus non
sit aliquis eoz nisi cū ul' filius. frō
eēt ex maria uirgine ul' cū sps scō
visibili spē siue in columba sit ī
ignis linguas apparuit **De his**
q filiu an trinitū fuisse mōt.

Omittam⁹ igit eos q nimis
carnalit naturā uerbi dei
atqz sapiāz q in serpā manēs īno-
uat oīa. quē vntū dī filiū dīam⁹
nō solū mutabilem. verū etiā vi-
sibile eē putauerūt. **N**i enī multū
cassū cor diuinis rebus inqrend⁹.
audacius q religio sius attulerūt.
Nā qppe cū sit substantia spūal
cūqz etiā ipā fca sit. nō p aliu fieri

potiūt. nisi p quē facta sūt oīa et
sine quo factū ē nichil. qius sit mu-
tabilis. nō tñ ē visibilis. qd illi de uō
ipō. atqz ipā dī sapiā p quā facta ē
anima crediderunt. cū sit illa non
mutabilis tantū qd et aiā ē sed etiā
incomutabilis qd aiā nō ē. **E**ndem
quippe trōmutabilitas eius cōme-
morata ē. ut dicit in serpā manēs
in nouat oīa. **E**t isti quidē ruīnam
erroris sui dīnaz scripturaz testimo-
nijs quasi fulcare onantes. adhibet
pauli apli sententiā et qd dñi est
de vno solo deo ī quo ipā trinitas in-
telligit. tñ de prē nō etiā de filio. ī
de spū scō dictū accipiūt. Regi at scdā
īmortali. soli dō honor et glā ī scdā
scdā. **E**t illud alterū. **B**eatus et so-
lus potens rex regū et dñs dñācū
qui solus habet īmortalitatē et lu-
cem habitat īaccessibile. quē nemo
hoīm vidit nec vidē potest.

**In indiscrete deo trinitas pa-
tribz apparuit. ca. v.**

Et quē admodū intelligēda sūt
iā satis nos differuisse arbitror.
Perū illi qui ista nō de filio nō de spū
sancto. sed tñ de prē accipi volunt
dicunt visibilem filiū nō p carnē
de vigne assumptā. sed etiā antea
p serpm. **N**am ipē inqunt. apparuit
ocul' patrū. **Q**uibus si dixeris. qud g
visibil' p serpm filius. ita et mortal'
p serpm. ut constet uob qd tñ modo
de prē vultis intelligi qd dñi est
qui solus hz īmortalitatē. **N**ā si ppe
carnem susceptam mortal' ē filiū

ppe hanc similitudinem. ut sit et visibilis. Responde-
 dent. nec ppe hanc se mortale filium
 dicit: sed sicut et ante visibilem. ita et
 ante mortale. **S**ed si ppe carne filium
 dicunt esse mortale. iam non potest sine filio
 solus habere immortalitatem. quia et verbum eius
 per quod omnia facta sunt habet immortalita-
 tem. **N**ecque enim quia carne assumpsit immor-
 tale idcirco amisit immortalitatem suam: quoniam
 quidem nec anima humane hoc accidere po-
 tuit ut cum corpore moreretur. dicente ipso
 domino. nolite timere eos qui corpus occidunt
 animam autem non possunt occidere. Aut vero etiam
 spiritus sanctus carne assumpsit. De quo utique
 sine dubio turbabuntur. **S**i ppe carne
 mortalis est filius. quomodo accipit patrem
 tantummodo sine filio et sine spiritu sancto habere
 immortalitatem. quoniam quidem spiritus sanctus
 non assumpsit carnem. **E**t si non habet
 immortalitatem. non ergo ppe carne mortalis
 est filius. **S**i autem spiritus sanctus habet immor-
 talitatem non de patre tantummodo dictum est. quia so-
 lus habet immortalitatem. **Q**uo tamen ita
 se arbitrantur et ante incarnationem per se
 ipsum mortalem filium posse conuincere
 quia ipsa mutabilitas non inconuenienter
 mortalitas dicitur. secundum quam et anima dicitur mori:
 non quia in corpus uel in alteram aliquam
 substantiam mutatur et vitatur. sed in ipsa
 sua substantia quicquid alio modo nunc
 est ac fuit secundum id quod destitit esse quod erat
 quod erat mortale deprehendit. **E**t itaque
 inquirunt anquam natus esset filius dei
 de uirgine maria. ipse apparuit patribus
 nostris. non in una eademque specie. sed mul-
 tiiformiter. aliter atque aliter. et visibilis est per
 se ipsum. quia nondum carne assumpta. sub
 eius conspicua mortalibus oculis fuit

et mortalis mater mutabilis. ita et
 spiritus sanctus. qui alias columba. ali-
 as ignis apparuit. **U**nde non trinitati
 auiunt. sed singulariter et ipse patri con-
 uenit tantummodo quod dictum est immortalis. in-
 uisibili soli deo. et qui solus habet immor-
 talitatem. et lucem habitat inaccessi-
 bilem. quem nemo hominum uidit.
 nec uidere potest. **O**missis ergo istis quod non
 anime substantiam inuisibilem posse potui-
 erunt unde longe remotum ab eis erat
 ut nossent unum et solus dei. id est pa-
 tris et filii et spiritus sancti non solum
 inuisibilem. verum et incommutabilem
 permanere substantiam. ac per hoc in uera
 et sincere immortalitate consistere: nos
 qui nunquam apparuisse corporeis oculis
 deum nec patrem nec filium nec spiritum sanctum
 dicimus. non per subiectam sue potestati
 corpoream creaturam. in pace catholi-
 ca pacifico studio requiramus parati
 corrigi si fraternae ac recte reprehendi-
 mur. parati etiam si ab inimico uer-
 tam dicente mordemur. utrum indiscrete
 deus apparuit patribus nostris anquam christus
 ueniret in carne. an aliter ex trinitate
 persona. an singillatim quasi per uoces.
**De tribus uiribus abrahe uisibilibus
 cum quibus locutus est. cap. vi.**
Ad primum in eo quod in genesi
 scriptum est locutus deum cum homine
 quem de limo finxit. si excepta fi-
 gurata significatione. ut rei geste fi-
 des etiam ad litteras teneatur. ita tracta-
 tum in specie hominis uidetur deus cum homine
 tunc locutus. **N**on quidem expressum hoc
 in libro positum est. sed constantia lec-
 tionis id resonat. maxime illo quod scriptum

fde

e vocem dei audiuisse in ada ambu-
 lantis in paradiso ad vespertinū. et ab-
 scondisse se in medio ligni qd erat
 in paradiso. deoq; dicenti ada. ubi
 es respondisse se. audiui vocē tuā
 et abscondi me a facie tua. qm nudus
 essem. Quod enī possit ad lūcā in-
 telligi talis dei deambulatio et tollo-
 cutio. nisi in spū humana. nō video.
 Neq; enī dicit p̄t vocē solam fāz ubi
 deambulasse dicitur ē d̄s. aut eum
 qui deambulat in loco nō fuisse vi-
 sibilem tū et adā dicat. qd se absco-
 dit a facie dei. **U**rgo ergo cāt ille.
Utrū p̄t an filius an spū sanctū. an
 oīno mōdificete d̄s. ipā cūctas in
 forma hoīs hominū loq̄bat. **C**on-
 terdo quidē ipā sc̄pturē hūsq; tū-
 sic sentat a p̄sona ad p̄sonā. **U**trū
 videt loqui ad p̄mū hoīz. q̄ dicit
 fiat lux et fiat firmamentū
 et cetā p̄ illos singulos dies. quem
 deū patrē solemus accipe dicente
 ut fiat quicqd facere voluit. **Q**uā ei
 p̄ verbū suū fecit: qd verbū eius
 vnicū filiū eius s̄m rectā fidei re-
 gulā nouim. **U**trū ergo d̄s p̄t locutus
 ē ad p̄mū hoīz et ipse deambulabāt
 in paradiso ad vespertinū et ab eius
 facie se in medio ligni paradisi p̄tōz
 abscondeat. cur iā nō ipse intelli-
 gat apparuisse abrahe et moysi
 et quib; voluit. et q̄admodū vo-
 luit p̄ subiectā sibi cōmutabilem
 atq; visibilem creaturā: tū ipē in
 seipō atq; in substantia sua q̄ est
 cōmutabil atq; invisibilis maneat.
Utrū fieri potuit ut a p̄sona ad p̄so-
 nā occulte sc̄ptura transiret et cū

patrem dixisse narrasset fiat lux et cetā
 q̄ p̄ verbū fecisse cōmemorat. etiā filiū
 indicaret loqui ad p̄mū hoīz nō apte
 hoc explicans sed eis qui possent in-
 telligendū intimas. **U**trū h̄z ergo vi-
 res quib; hoc secretū possit mentis
 acie penetrare ut ei liquido appareat
 ul' posse etiā patrem. uel nō posse
 nisi filiū uel etiā spū sanctū p̄ crea-
 turā visibilem humanis oculis ap-
 pare. p̄gat in hęc scrutanda si potest
 etiā verbis enūtianda atq; tractanda
 fēs tū q̄tū ad hoc sc̄pturē testimoniū
 attinet. ubi d̄s cū hoīe locutus est
 q̄tū existimo occulta ē. **U**trū etiā
 utz soleat adā corporeis oculis deū
 vidē nō euidentē apparet cū p̄sertim
 magna sit questio cuiusmōi oculi
 eius apti fuerint. qm vetitū tabum
 gustauerūt. **U**trū enī anteq̄ clausi
 erant. **I**llud tū nō temē dixerī si pa-
 disū corporalem quēdā locū illa sc̄p-
 tura insinuat. deambulare ibi deū
 nisi i aliā corporea forma nullo
 potuisse. **U**trū et solas voces factas
 qd audiret hō. nec aliquā formā
 videt dicit p̄t. n̄ q̄ sc̄ptū ē abscondit
 se adā a facie dñi continuo sequi.
 ut solet eius facie vidē. **Q**uid si cū
 quidē vidē poteat ipse: sed videt ipse
 metuebat ab eo nūq̄ vocē audierat
 et deambulantis p̄sentia sentiebat.
Utrū et tū dicit d̄s abscondā me
 a facie tua; n̄ idō fatei cogim eum
 solē cernē facie dī corporeis oculis
 in qualib; forma visibili. q̄ eius ex
 facinore suo vocē interrogantis sentit.

loquentis audisset. **Q**uiusmodi autem
loquela tunc de exterioribus hominum au-
ribus insonaret. marie ad primum hominem
loquens et muenire difficile est et non
hoc isto sermone suscepimus. **U**erum
si sole voces et sonitus frebant quibus
quidam sensibilis potentia dei primis illis ho-
minibus preberetur. cur ibi persona dei patris
non intelligatur. nescio. quod quidem persona
eius ostendit et in ea voce cum ihesus coram
tribus discipulis prefulgens apparuit. et
in illa quam super baptizatum columba des-
cendit. et in illa ubi ad patrem de sua
clarificatione clamauit. eius respon-
sum est. et clarificauit et iterum clari-
fabo. non quod fieri potuit uox sine opere filii
et spiritus sancti. trinitas quippe inseparabiliter
operatur. sed quod ea uox facta est quam solus perso-
na patris ostendit sicut humanam il-
lam formam ex uirgine maria trinitas o-
perata est. **V**isibile namque filii solus per-
sona inuisibilis trinitas operata est. **N**ec
nos per aliquid prohibet illas uoces factas
ab adam non solum a trinitate factas intelli-
gere. sed etiam personam demonstrantes esse
de trinitatis altitudine. **I**bi enim cognimus
non nisi patris altitudine personam ubi dicitur
Hic est filius meus dilectus. **N**ec enim
ihesus etiam spiritus sancti filius. a etiam suus
filius credi aut intelligi potest. **E**t ubi
sonuit. et clarificauit et iterum clari-
fabo. non nisi patris personam fatemur. **R**es-
ponsio quippe est ad illam domini uocem qua
dixerat. patris clarifica filium tuum quod non
potuit dicere nisi deo patri trinitati. non et spiritu
sancto tuum non erat filius. **H**ic autem ubi scrip-
tum est. et dixit dominus ad adam. cur non

ipsa trinitas intelligat. nichil dici potest
Similiter etiam quod scriptum est et dixit dominus
ad abraham. exi de terra tua et de
cognatione tua. et de domo patris
tui. non est aptum utrum sola uox facta
sit ad aures abrahe. an et oculis
eius aliquid apparuerit. **P**aulo pro
autem aliquando apertus dicitur et uisus
est dominus abrahe et dixit illi. **S**emini
tuo dabo terram hanc. **S**ed nec ibi ex-
pressum est in quo spectat uisus sit ei dominus
an utrum patris. an filius. an spiritus sanctus
ei uisus sit nisi forte idem putant
filium uisum esse abrahe. quod non scriptum est
uisus est ei dominus. **T**anquam enim ipse uidetur
filius dominus uocari dicente apostolo
facta et si sunt qui dicunt dei. siue
in celo siue in terra sicuti sunt dei multi.
et dominum multi nobis autem unus deus
pater et quo omnia et nos in ipso. et unus
dominus ihesus christus per quem omnia et nos per ipsum
Sed cum et deus pater multis locis inue-
niatur dominus dictus. sicuti est illud dominus
dixit ad me filius meus estu ego
hodie genui te. **E**t illud dixit dominus
domino meo sede a dextris meis. cum
etiam spiritus sanctus dominus dictus inueniatur
ubi apostolus ait dominus autem spiritus est et ne-
quisquam arbitretur filium significatum
et idem dictum spiritum per incorpoream sub-
stantiam secutus conuenit ubi autem
spiritus domini ibi libertas. **S**piritum autem domini
spiritum sanctum esse nequaquam dubitauerit. **N**ec
hic ergo euidenter apparet utrum
aliqua ex trinitate persona. an deus
ipsa trinitas. de quo uno deo dictum est
dominum deum tuum adorabis et illi soli
seruias uisus fuit abrahe. **S**ub
illic autem manibus tres uiros uidetur

quibus et inuitatis hospitioq; suscep-
tis et epulantib; ministravit. Sic
tñ scriptura illā rem gestā narrare
cepit ut nō dicat: visi sunt ei tres
viri. sed visus ē ei dñs: atq; inde
consequenter exponens quōd visus sit
ei dñs atterit narratioē de tribus
viris quos abrahā p pluralem
numerū inuitat ut hospitio susci-
piat et postea singularit sicut unū
alloquitur: et sicut vir ei de sara
filii pollicet quē dñm dicit scripta
sicut in eisdē narratiois exordio.
visus ē mqt dñs abrahe. Inuitat
ergo et pedes lauat: et deducat ab-
euntes tanq; hoīes. loquit atq; tñq;
cū dñs deo suae cū ei pmittit fili;
sue cū ei sodomē imminens mteit;
iudicatur. *De tribus viris abra-
he visis cū quib; sicut cū dño
loq; deo loquitur.* *¶ xi*

Non parua neq; transitoria
considerationē postulat iste
scripturē locus. Si vñ vir vñ visus
fuisse. etiā illi qui dicunt et pñs
q; de vigne nasceret. p suā substā-
tiā visibilē filii. quid aliud q; ipm
ēē clamarent: Cū de pñe iquūt
dñm ē multisibili soli dō. Et tñ posse
adh; q̄rere quōd an susceptā carnem
habitu muent; ē ut homo. qñ qdē
ei pedes loti sunt. et humanis epu-
lis epulatus ē. Quōd istud fieri po-
teat cū adhuc in forma di esset nō
rapinā arbitrat; ē ēē equal' deo.
Nūquid enī iā semetipm exuian-
uerat formā serui accipiens i simi-
litudinē hominū fr̄i et habitu iuēt;

ut homo: cū hoc qñ fecit p partem
vgnis nouerim. Quō igitur anq; h
fecisset. ut vir vnus apparuit abrahe:
~~idem p filius dei crederet.~~ In illa for-
tem nō erat: Possem ista q̄rere si vir
vnus apparuisset abrahe: idēq; fili;
dei crederet. Cū ergo tres viri visi sunt
nec qsq; in eis ul' forma ul' etate ul'
potestate maior dō ē ceteris: cur hic
hic accipiam; visibilē in sinuatam
p creaturā visibilē trinitatis eq̄litate
atq; in tribus psonis vnā eandē s̄stāz.
Nam ne qsq; putaret sic itatū.
vnū in tribus fuisse maiore. et cū do-
minū dei filiū intelligendū. duos
at illos angelos eius. qz cū tres visi
sunt vñ dñs illic loquit abrahā
fr̄i scripturā futuris talib; cogitatioib;
atq; opinionib; cōtraducendo nō pter-
misit occurrē. qñ paulo p duos āge-
los dicit venisse ad loth: in quibus
et ille vir iustus q; de sodomoz iten-
dio meruit liberari ad vnū dñm lo-
quat. *De duob; angel' q; huāna
forma apparuerit loth et in qib;
dñs singularit appellat.* *¶ xii*
Sic enī loquit scriptura dñs abyt
autē dñs p q; cessauit loq; ad
abrahā. et abrahā reuersus ē ad
locū suū. Venerūt at duo āgeli sodo-
mis vespē. Hic attenti; cōsideandū
ē qd ostendē in statu. Cū trib; certe
loqbat abrahā. et cū dñs singularit
appellauit. forte mqt aliq; vnū ex
tribus agnoscebat dñm: alios autē
duos āgelos eius. Quid sibi ergo
vult qd consequit dicit scriptura. abyt
autē dñs postq; cessauit loq; ad abra-
hā. et abrahā reuersus ē ad locū suū

venerunt autē duo angeli sodomis vespere. An forte ille unus abressent. qui dñs agnoscebat in tribus et duos angelos qui cū illo erant ad cōsumēdā sodomā miserat. Ergo sequētia videam. Venerunt inq̃ duo angeli sodomis vespere loth autē sedebat ad portā sodomorū. Et cū vidisset eos loth: surrexit in obviam illis et adoravit i faciem sup̃ eam et dixit. Ecce dñe: dūitate in domū p̃m̃ ṽr̃i. Hic manifestū ē et duos angelos fuisse. i in hospicio pluralit̃ mūtatos. et honorifice appellatos dñōs: cū fortasse hominēs putarent. Sed rursū mouet. qz nisi āgelus dei cognoscēnt. nō adoraret loth in faciem sup̃ eam. Cur ergo tanq̃ tali humanitate indigentib⁹ et hospiciū pararet et victus. q̃dlibz hic lateat: id nūc quod suscepim⁹ exequam⁹. Duo apparent angeli ambo dicunt. pluralit̃ iuvant. tanq̃ cū duob⁹ pluralit̃ loqr̃. donec creat⁹ a sodomis. Deinde seq̃r̃ scriptum et dicit. Et factū ē postq̃ duxerūt eū foras ei dixerunt. Salua salua aīaz tuā. Ne respereis retro. neq̃ stes in vniūsa regione hac. In mōte vade et ibi saluaberis. ne forte cōprehendais. Dixit at̃ loth ad eos. Rogo dñe qm̃ venit puer tuus aī te mīaz et cetā. Quid ē hoc qd̃ dicit ad eos. rogo dñe. Si iā ille decesserat qui dñs erat. cur dicit̃ rogo dñe. i nō rogo dñe. Aut si vn⁹ ex eis voluit appellare. cur ait scriptura. dixit autē loth ad eos. rogo dñe. qm̃ iuenit puer tu⁹ aī te mīaz. An et hic intelligim⁹ i plurali nūd⁹ psonas duas. cū autē idē duo tanq̃ vn⁹ cōpellant⁹: vnus

substantie vnū deū intelligim⁹. quas duas psonas h̃ intelligim⁹. patris et filij an p̃s et sp̃s sc̃i. an filij et sp̃s sancti. Hoc forte cōgruenius qd̃ vltimū dixi. q̃ssos enī se dixerunt. qd̃ de filio et spū sancto dixim⁹. Nam patre missū nusq̃ scripturaz nobis occurrit. **De visione moysi qua deū vidit in rubo. cap. xiii.**

Moyses autē qm̃ ad p̃l⁹ isrl̃ ex egipto educendū missus est. sic ei dñm apparuisse scriptum ē. Pascebat inq̃ oues iethro socer sui sacerdotis madian i egipt⁹ oues in desertū. et venit in montē di oreph. Apparuit autē illi angelus dñi in flāma ignis de rubo. et vidit qz in rubo arderet ignis. rubus vō nō cōburebat. Et ait moyses. Ibo et videbo visum istud qd̃ tam magnū vidi: qm̃ nō conburet rubus. Cū ergo vidit dñs qz venit vidē. clamauit ad eū dñs de rubo dicens. Ego sū d̃s patris tui d̃s abrahā i d̃s iacob et d̃s iacob. Et h̃ p̃mo āgelus dñi ductus ē deinde d̃s. Nūq̃ ergo āgelus d̃s abrahā ē. i d̃s ysaac et d̃s iacob. Potest ergo recte intelligi ip̃e saluator. de q̃ d̃ apl̃s. quoz patres et ex quib⁹ xp̃s f̃m carnē q̃ ē sup̃ oīa d̃s benedictus in secula. Qui ergo sup̃ oīa benedictus in secula ē d̃s benedict⁹ in secula: nō absurde etiā hic ip̃e intelligit̃ d̃s abrahā et d̃s ysaac i d̃s iacob. **Potest ergo recte intelli.** qz cur p̃us āgel⁹ dñi d̃s ē cū de rubo in flāma ignis

apparuit. **U**trum q̄ vnus et multis a-
gelus erat: sed p̄ dispensationē p̄sonam
dñi sui gerebat. **I**n assumptū erat a-
liquid creature q̄ ad p̄sens negotiū ui-
sibilit̄ apparēt et vnde voces sensibilit̄
prederent quibus p̄sencia dñi p̄sbiet
tam creaturam corporeis etiā sensib⁹
homīis sicut oportebat exhiberetur.
Si enī vn⁹ ex angel⁹ erat q̄s facile af-
firmare possit: utrū ei filij p̄sona nūc-
anda ip̄posita sūt. an sp̄s sancti an dī
patris an ip̄ius om̄o trinitatis qui ē
vnus et solus d̄s. ut dicit ego sū deus
abraham et d̄s ysaac et d̄s iacob. **N**e-
q̄ enī possum⁹ dicē deū abraham
et deū ysaac et deū iacob. filiū dī
eē et patrē nō esse. **A**ut sp̄m s̄m aut
ipsam trinitatē quā credim⁹ et itelli-
gim⁹ vnū dīm audebit aliq̄s negare
deū abraham. et deū ysaac et deū ia-
cob. **I**lle enī nō ē illoz patrū d̄s qui
nō ē d̄s. **P**orro si nō solū pat̄ d̄s eēt
sicut oēs etiā hētici cōcedunt sed etiā
filius. q̄s velint nolint cogunt fatē
dicente aplō. qui ē sup̄ oīa bñdictus
in secula. **Q**ui ergo sup̄ oīa ē bñdic-
tus in secula: nō absurde h̄ etiā ip̄se
et sp̄s sanctus dicente aplō clari-
tate ergo dīm in corpe v̄o cū sup̄ dicit
nescis qz corpa v̄a templū sunt sp̄s
sancti qui in vobis ē quē habetis a
dō et hī tres vnus d̄s sicut catholica
sanitas credit. **N**on satis elucet quā
in trinitate p̄sonā et utrū aliquā an-
ip̄ius trinitatis gerebat ille angelus:
si vnus ex ceteris angel⁹ eāt. **S**i autem
in vsū rei p̄sentis assumpta creatū ē
q̄ humanis ocul⁹ apparēt et aurib⁹ inso-
naēt. et appellaret et angelus dñi et
dñs et d̄s. nō p̄t h̄ d̄s p̄t intelligi sed
aut filius aut sp̄s sanctus quāquam
sp̄m s̄m alitubi angelū d̄s nō itolā

sed ex ope possit intelligi. **D**icit enī de
illo ē que ventura sunt annuntiabit vob⁹
Et vtiqz angelus grece nūcū latine
ē. **D**e dñō autē ihu xpō **m**euidentissimē
legim⁹ apud p̄phetam q̄s magnū cōsiliū
angelus dictus sit cū et sp̄s sanctus. et dī
filius sit deus et dñs angelorū. **Ca. xii.**

De ap̄tude dī i exitu isrl' ex egipto.

Tem in exitu isrl' de egipto scriptū ē. **D**e
autē p̄ibat illos die quidē in colūpnā
et ostendebat illos viā. nocte at̄ i colūp-
nā ignis. et nō deficiebat colūpnā nub⁹
die et colūna ignis nocte anī pplm. **E**t
h̄ dubitet p̄ subiectā creaturā eandēqz
corporeā nō p̄ substantiā deū ocul⁹ appa-
ruisse mortalit̄. **P**z utrū patrē an fi-
liū an sp̄m s̄m an ipsā trinitatē vnū
deū sū nō apparēt. n̄ ibi h̄ distinguū
quantū existimo vbi scriptū ē. **I**maies-
tas dñi apparuit in nube et locutus
ē dñs ad moysen dicens exaudiui m̄
mur filioz isrl'. **Ca. xii.**

De his
gesta sūt corā moyse i monte.
Am vō de nubib⁹ et vocib⁹ et fulgib⁹ et
tuba et fumo i monte syna cū dicit̄
syna at̄ mons fumigabat tota. **p**pt̄ea
q̄s descendit dñs in cū in igne et ascen-
debat fum⁹ tanq̄ fum⁹ fornacis et
mente confusus ē oīs ppl⁹ vehement̄
fiebant at̄ voces tube p̄deuntes fortit̄
valde moyses loq̄bat et dñs respōde-
bat ei uoce et paulop⁹ data lege i decē
p̄ceptis consecr̄ dicit̄ et oīs ppl⁹ iudeb⁹
voces et lampades et voces tube. et mō-
tē fumantē et paulo p⁹. **S**tabat mōt
oīs ppl⁹ alonge. moyses autē itauit i
nebula ubi erat d̄s et dixit dñs ad moy-
sen et cetera. **Q**uid h̄ dicit̄ nisi q̄ nemo
tam vecors ē qui credat fumū ignē nu-
bes et nebula et siq̄ sunt h̄. vbi et sapi-
entiae dī q̄s ē xp̄s. et sp̄s sancti eē substanti-
a. **I**am de p̄re d̄s n̄ arriani uiquā
hoc ausi sunt dicē. **E**rgo creatura ser-

uienti creatori facta sunt illa oia
et humanis sensibus p dispensatōe
congrua p̄sentata nisi forte q̄a d̄c
ē. moyses at̄ int̄iuit in nebula ubi
erat deus. hoc arbitrab̄ carnalis
cogitatio a p̄lo quidā nebula visā.
Intra nebula v̄o moysen. oculis
carneis vidisse filiū dī. quē deluā
tes hētiā in sua s̄bstantia visū. uo
lunt: sane videt eū moyses oculis
carneis. Si ocul̄ carneis potest vidi
nō mō sapiā dī qd̄ ē xp̄s sed ul̄ ip̄a
cuiuslibet hoīs et qualisq̄ sapien
tis aut qz s̄ptū ē de seniorib̄ isrl̄. z
qz sub pedib̄ viderūt locū ubi stete
rant d̄s isrl̄ et qz sub pedib̄ eius t̄p̄
opus lapidis saphiri. z tanq̄ asp̄s
firmamenti celi p̄pt̄a credendū est
verbū et sapiāz dei p̄ suā s̄bām in
spatio loci terreni stetisse que p̄ten
dit a finē vsq̄ ad finē fortit̄ et dispo
nit oia suauit̄ et ita esse mutabile
verbū dei p̄ qd̄ facta sunt oia. ut mō
se cont̄hat mō distendat. z iundet
d̄s a talibus cogitatioib̄ corda fide
liū suorū. z p̄ subiectam ut sepe dix
im̄ creaturam exhibent̄ h̄ oia visi
bilia et sensibilia ad significandum
inuisibilem atq̄ intelligibilem deū
nō solū patrem sed z filiū et sp̄m s̄c̄
ex quo oia p̄ quē oia in quo oia. z
uis inuisibilia dī a creatura mūdi
p̄ ea q̄ fr̄a sunt intellecta conspiciūt̄
sempiterna quoq̄ v̄tus ē ac diuinitas
sed qd̄ attinet ad id qd̄ nūc suscepim̄
nec in mōte syna iudeo q̄admodū
appareat p̄ illa oia q̄ mortaliū sen
sib̄ tribuit̄ ostendebant̄ vtrū deus
t̄nitas. an pater. an filius an sp̄s
sanctus p̄e loquebat̄. Perūt̄ si qd̄
hinc sine affirmandi temeritate mo
deste atq̄ cunctant̄ cōiecturē concedit̄

si vna ex t̄nitate p̄sona p̄t̄ intelli
gi aut nō sp̄m s̄c̄m potius intelli
gi. q̄n et tabulis lapideis lex ip̄a
q̄ ibi data. digito dei s̄pta dicit̄. z duo
noīe sp̄m s̄c̄m in euāgelio significā
nouim̄. et quūquaginta dies nūant̄
ab occasione agni. et celebratione
pasche usq̄ ad diem qua h̄et fieri cep
ta sunt in mōte syna sicut p̄ d̄nū
passionem ab eī r̄surrectione. l̄ di
es numerant̄. et uenit p̄missus a
filio dei sp̄s sanctus et in ip̄o eius
aduentu quē in apl̄d̄ actibus legim̄
p̄ diuisione linguaz ignis appa
ruit. qui et in sedit sup̄ vnū quēq̄
eorū. qd̄ in exodo congruit vbi s̄ptū
ē. syna at̄ mons fumabat totus
p̄pt̄a qd̄ descendit in ea d̄s in igne
Et aliquanto p̄ aspectus m̄q̄t ma
iestatis d̄ni tanq̄ ignis ardens sup̄
uertit̄ montis corā filiis isrl̄. Aut
si h̄et ideo fr̄a sunt qz nec pater nec
filius illuc eo mō p̄sentāi poteant̄
sine sp̄u s̄c̄o quo ip̄az legem scribi
oportebat. deū quidē nō p̄ s̄bāz suā
q̄ inuisibilis et incommutabilis
manet sed p̄ illā sp̄ciē creature il
lic apparuisse cognoscim̄. z aliq̄
ex t̄nitate p̄sonā signo quodā ip̄o
quantū ad mei sensus inpatiētiā
p̄tinet nō iudem̄.

**Utrū deus p̄ suā s̄bstantiā
moysi apparuerit. c. xvi.**

Est etiā quo pleriq̄ moueri so
lent qz s̄ptū ē. Et locutus ē
d̄s ad moysen facie ad faciem sicut
qd̄ loquit̄ ad amicu suū. tū paulo
p̄ idem dicit̄ moyses. Si ergo iue
ni gr̄az ante te ostende temp̄m michi
maī feste ut videā te. ut sim iueni
ens gr̄az an̄ te. ut sciam qz ip̄l̄s tu
ē gens h̄et. Et paulo p̄ iterum

Dixitque moyses ad dominum: ostende tempus in manifeste in maiestatem tuam. Quid est hoc quod in omnibus quod supra fiebant deus videi per se sua putabat unde a miseris creditur non per creaturam sed per seipsum visibilis filius dei. et quod intuerat in nebula moyses ad hoc intrasse videbat ut oculis quidem ipsis ostenderetur caliga nebulosa. ille autem intus verba dei tanquam eius faciem contemplantur audiret. Et quod dominus est et locutus est dominus ad moysen facie ad faciem sicut quod loquitur ad amicum suum. et ecce idem dicit si iuveni gratiam in conspectu tuo ostende tempus in manifeste. Proverbat utique quod corporaliter videbat. et veram visionem dei spiritualiter requirebat locutio quippe illa quod fiebat in vocibus sic modificabat tanquam esset amicus loquens ad amicum. Sed deum primum quod corporeis oculis. Et in principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum per quod facta sunt omnia quod corporeis oculis videt. Et spiritum sapientie quod corporeis oculis videt. Quid est autem ostende tempus in manifeste ut videam te. non ostende mihi faciem tuam. Hoc autem si non dixisset moyses: utrumque ferendi essent stulti qui putant per ea quod super gesta vel dicta sunt substantiam dei oculis fuisse conspiciam. Cum vero hoc aptissime demonstrat nec desideant hoc fuisse concessum quod audeat dicere per similes formas quod hinc quoque visibilit

apparuerant non creaturam deo servientem sed hoc ipsum quod deus est cuiusquam oculis apparuisse mortalibus

Et ex persona domini dicta sunt moysi. postiora mea videbis cap. xvii.

Et id quidem quod postea dominus dicit ad moysen. non poteris videre faciem meam. et vivet. non enim videbit homo faciem meam et vivet et ait dominus. ecce locus penes me et stabis super petram statim ut transierit mea maiestas et ponam te in spelunca petre. et tegam manum meam super te donec transeat. et auferam manum meam et tunc videbis postiora mea. nam facies mea non apparebit tibi: non congruent ex persona domini nostri ihesu christi figuratum solet intelligi ut postiora eius accipiat caro eius. in qua de virgine natus est et mortuus et resurrexit: siue per postremum mortualitatis postiora dicta sunt. siue quod ea ipse in fine seculi hoc est postioribus suscepit dignatus est facies autem eius illa dei forma est in qua non rapinam arbitratus est esse se equalē deo patet quod nemo utique potest videre et vivere. sunt quod post hanc vitam in qua perennem a domino. et ubi corpus quod corrumpitur aggrauat animam videmus faciem ad faciem sicut dicit apostolus. de hac enim vita in psalmis dicitur Veritatem uniusa veritas omnis homo vivens. Et iterum quoniam non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens. in qua vita ea autem secundum iohannem non dicit apparuit quod erimus. factus

autem magis quod cum apparuerit similes
ei enim quoniam videbimus eum sicuti est. quod
utique post hanc vitam intelligi uoluit
cum mortis debitum soluerimus et resur-
rectionis promissum recipimus siue quod etiam
nunc in quantum dei sapiamus per quam facti
sunt omnia spiritualiter intelligimus in
tantum carnalibus affectibus morimur
ut mortuum nobis habet mundum depu-
tantes nosque ipsi huic mundo moriamur
Et dicamus quod ait apostolus mundo michi
crucifixus est et ego mundo. De hac
enim morte iterum dicit. Si enim mortui
estis cum christo: quid adhuc velut vi-
uentes de hoc mundo decernitis. Non
ergo in merito. nec potest facere id est mai-
festatio eius ipsam sapiens dei videt et vi-
uet. Ipsa est enim spes cui contemplande
suspirat omnis qui affectat diligere
deum ex toto corde et ex tota anima et ex
tota mente. Ad quam contemplanda
etiam primum quod potest edificat quod dili-
git primum sicut seipsum. In quibus
duobus preceptis tota lex pendet et propheta
quod signatur in etiam in ipso moysi
Nam cum dixisset per dilectionem dei quod pa-
pue flagrabat. si mulier gratia in con-
spectu tuo ostende tempus in maiestate
ut sim inueniens gratia ante te conti-
nuo per dilectionem etiam primum subiecit atque
ait. et ut sciam quod populus tuus habet gratiam
est. Illa est ergo species quod rapit omnia animas
incausalem desiderio sui tanto ar-
dentiore quanto mundiore. et tanto mu-
dior quanto ad spiritualia resurgentem
tanto autem ad spiritualia resurgente quanto
a carnalibus morientem. **E**t dum

peregrinamur a domino et per fidem abu-
lamus. non per spem postiora christi habet
carnem per ipsam fidem videt debemus
id est in solido fidei fundamento sta-
tes quod significat petram: et eadem de
tali tutissima specula ituentes in
catholica scilicet etiam de qua dominus est
et super hanc petram edificabo ecclesiam
meam. Tanto enim citius diligimus
quanto videt desideramus faciem christi
tanto in posterioribus eius agnoscamus
quanto nos prius dilexerit christus. **P**er
ipsam carnem fides resurrectionis eius
saluos nos facit atque iustificat. Si
enim crediderit magis in corde tuo quod
deus illum suscitauit a mortuis. sal-
uus es. **E**t iterum qui traditus est
inquit per delicta nostra et resurrexit
per iustificationem nostram. Ideoque mi-
tum fidei nostre resurrectionis corporis domini
est. **N**am mortua esse illam carnem in
cruce passionis etiam inimici eius
credunt sed resurrexisse non credunt
Quod firmissime nos credentes
tanquam de petre soliditate conuenimus
Non certa spe adoptionis expectamus
idem passionis corporis nostri: quod habet in
membris christi speramus quod nos ipsi su-
mus quod per factum esse in ipso tanquam in capi-
te nostro fidei sanitate cognoscimus
Inde non vult nisi cum transierit videt
postiora sua ut in eius resurrectione
credat. **P**ascha enim hebreum
verbum dicitur quod transitum interpretatur
Non et iohannes euangelista dicit. Ante
diem autem festum pasche. scilicet illis quod
venit ei hora ut transeat ex hoc

mudo ad patrem. **H**oc autē q̄ ne
 dit nec tñ m catholica etiā sed m
 fasmate aliquo aut m hēsi credūt:
 nō de loco qui ē penes eū videt pos
 teiora dñi. **Q**uid eī sibi vult qd̄
 ait dñs. ecce locus ē penes me. et sta
 bis sup petra. **Q**uōd locus tñ est
 penes dñm: nisi h̄ ē penes eū. qd̄ eū
 spūalit attingit. **N**ā qd̄ locus nō ē
 penes dñm q̄ attingit a fine usq; ad
 finē fortē et disponit oīa suauit.
 et cu dñm ē. celū sedes eius et tra
 scabellū pedū ei⁹. et qui dixit quā
 domū edificabit in a qd̄ locus q̄
 eis mee. **R**ōne man⁹ mea fecit h̄
 oīa. **S**z videliq; intelligit locus pe
 nes eū m quo stat sup petra. ipā
 etiā catholica vbi salubrit videt
 pascha dñi. i. tñsūtū dñi. et postei
 ora ei⁹. id ē corp⁹ eius q̄ credit m
 r̄surrectione ei⁹. **E**t stabis mqt
 sup petra statim ut tñsiet maies
 tas mea. **P**eneā statū ut tñsiet ma
 iestas dñi m clarificatiōe dñi. qz
 r̄surgens ascendit ad p̄z solidati
 sum⁹ sup petras. **E**t ipē petrus
 tñs solidatus ē ut cū fiducia p̄di
 cēt quē p̄sq; eēt solidatus ter
 timōe negaueāt. iā quidē p̄desti
 natione positus m spelūca petre. sed
 adhuc man⁹ dñi sibi supposita ne
 videt posteiōra enī eius visurus
 erat. et nōdū ille tñsierat vtiq; a
 morte ad vitam. nōdū r̄surrecti
 one clarificatus erat. **N**ā et qd̄ se
 quit m credo et dicit tēgā manū
 meā sup te donec tñseam et aufeā;

manū meā et videbis posteiōra mea
 multa isrl̄ite quorū tūc erat figum
 moyses post resurrectionē crediderūt
 i eū tanq; iā videntes posteiōra ei⁹
 r̄mota manu eius ab ocul⁹ eius
Pñ et ysaie talē p̄phetiā cōmēorat
 mīssa cor ppli h̄ et aures eoz opila
 et oculos eoz grina. **D**emde m
 psalmo nō absurde intelligit et eoz
 p̄sona dicit qm̄ die ac nocte gr̄uata
 ē sup me man⁹ tua. **D**ie **m**āifesta
 fortasse cū māifesta miracula facit
 et nō ab eis agnosceret. **N**octe at cū
 m passione morēt. qñ cert⁹ puta
 uerūt sicut quēlibz hoīez pemptū
 et extinctū. **S**z qm̄ cū tñsisset ut
 eius posteiōra vidēt p̄dicante sibi
 aplō paulo qz oportebat xpm̄ pati
 et r̄surgē cōpuncti sunt dolore p̄i
 tentiae: ut fieret m baptizatis qd̄
 capite psalmi eius ē. **B**eati quoz
 r̄misit sūt mīqtates et quoz tēta
 sūt p̄cā facinora. **P**teā cū dñs eēt
 gr̄uata ē sup me man⁹ tua tanq;
 dñs transeunte ut iā r̄mouēt ma
 nū. et vidēt posteiōra ei⁹ sequit
 vox dolentis et confitentis et ex fi
 de r̄surrectionis dñi p̄cōz r̄missiōez
 accipientis. **C**ōuersus sū mqt i
 erūna mea cū mfigēt spina p̄cā
 meū cognoui et mīsticiā meā nō
 opui. **D**ñi p̄nūciabo adūsū me iust
 ticiā meā dñō et tu r̄misisti impietā
 tē cordis mei. **N**eq; eī tanto carnis
 nubilo debem⁹ iuolui ut putem⁹
 faciem quidē eē dñi iuisibile. dor
 sū vō visibile. qñ quidē i fōr serui

utrumque visibile apparuit. In forma
autem dei absit ut tale aliquid cogitetur.
Absit ut verbum dei et sapientia dei ex una
parte habeat faciem et ex alia dorsum
sicut corpus humanum aut omnis vlla specie
vel motione siue loco siue tempore commu-
tetur. Quia si in illis verbis quod fiebat
in exodo et illis omnibus corporalibus de-
monstrationibus dominus ihesus christus ostendit-
bat aut alias christus sicut loca huius con-
sideratio persuadet alias spiritus sanctus
sicut ea que supradiximus ammonent
non huius efficiat deus ut deus pater nunquam tali
aliqua specie patris visus est multa
enim talia visas facta sunt illis temporibus
non euidenter notato et designato in eis
vel patre vel filio vel spiritu sancto sed tamen per
quasdam valde probabiles significatio-
nes nonnullis modis existentibus
ut numis temerarium sit dicere deum
patrem nunquam patribus et prophetis per ali-
quas visibiles formas apparuisse.
Hanc enim opinioem illi receperunt
qui non potuerunt in unitate trinitatis
intelligere quod deum est regi ante seculorum
immortali inuisibili soli deo huius et
quem non hominem vidit nec videre potest quod
de ipsa substantia summa summeque
divina et incommutabili ubi et pater et
filius et spiritus sanctus unus et solus
deus per solam fidem intelligitur. Visioes
autem ille preteritum commutabile deum
incommutabili subditum fecerunt. non proprie
sicut est sed significatiue sicut per res
causas et tempora optant ostendentes deum.

Et daniel pater et filii per se ap-

parum et xviii
Quemadmodum ista intelligant
quod danieli apparuit antiqui dixerunt
a quo filius hominis quod per nos esse dig-
natus est accepisse intelligit ab illo
regnum qui ei dicit in psalmo fili-
us meus es tu ego hodie genui te pos-
tula a me et dabo tibi gentes heredita-
tem tuam: et qui omnia subiecit sub pedibus
eius. Si ergo danieli et pater datus
regnum et filius accipiens apparuerit
in specie corporali quod ista dicit pater
nunquam visu esse prophetis et ideo solum
debere intelligi inuisibilem. quem non
hominem vidit vel videre potest. Ita enim
narravit danieli. Aspiciebam magis
donec throni positi sunt. et vetustas
dierum sedebat: et indumentum eius qui
nive albidum. et capilli capitis eius qui
lana mundissima. Thronus eius flamma
ignis. Potest eius ignis flagrans
et flumen ignis transibat in conspectu
eius: et milia milium deserviebant
ei. et decem milia decem milium as-
sistebant ei. et iudicium collocavit
et librum aperti sunt et cetera. Et paulo
post. Aspiciebam magis in visu noctis
et ecce cum nubibus celi quasi filius ho-
minis veniens erat. et usque ad ve-
stem dierum pervenit. et oblatus est ei:
et ipsi datus est principatus et honor
et regnum et omnes populi tribus et lingue
ipsi servient potestas eius potestas
eterna que non peribit et regnum eius non
corrumperetur. Ecce pater datus et filius
accipiens regnum sempiternum et sur-
abo in conspectu prophetantis inuisibili

spē. Non ergo inconvenerit credit
enā dō p̄ eo mō solē apparē mor-
talib⁹ nisi forte aliq̄s dicet iō nō
ēē visibilem patrē q̄ i consp̄u sō-
nantis apparuit iō at filiū visibi-
lē et spm̄ sm̄ q̄ moyses illa oīa
vigilans vidit. Et vō verbiū sa-
piāz di vidit moyses carnalib⁹ ocul⁹
ā videi spūs ul⁹ huān⁹ p̄t. q̄ carnē
istā viuitat: ul⁹ ip̄e corporeus q̄
ventus ē: q̄tomū ille sp̄s di q̄ oīm
hoīm et angeloz⁹ mentes ineffabili
excellencia diuine substantie supgre-
dit. Aut quisq̄ tali p̄cipit erōe
ut audeat dicē filiū et spm̄ sm̄ et
vigilantib⁹ hominib⁹ ēē visibiles: pa-
tē at nō n̄ sopniantib⁹. Quō ergo
de p̄e solo accipiūt quē nō hoīm
vidit nec videi p̄t. An cū dormiūt
hoīes tūc nō sunt hoīes. Aut q̄ for-
māe p̄t similitudinē corpis ad se
significandū p̄ visa somniantū
nō p̄t formāe ip̄az corporeā crea-
turā ad se significandū ocul⁹ vigi-
lantū cū ei⁹ ip̄a sba q̄ ē ip̄e qd ē
illa corpis similitudinē dormienti
nulla corpea sp̄e vigilanti possit
ostendi. Et nō solū patris verū et
filij et sp̄s sū. Et certe q̄ vigilācū
visis mouent⁹ ut nō patrē sed trī
filiū ul⁹ spm̄ sanctū credāt corpali-
bus hoīm apparuisse cōspectibus
ut omittā tātam latitudinē scāz
paginaz et tā mltiplā eaz intel-
ligenciā vnde nemo sani capitis
affirmāe debet nūq̄ p̄sonā pat̄s
p̄ aliquā sp̄e corpalem vigilācū

ocul⁹ demonstratā: sed et hoc q̄ diri-
omittā: qd dicunt de p̄e mō abrahā
cū certe vigilanti et ministranti
cū sc̄ptum p̄misisset dicens visus ē
dñs abrahe nō vn⁹ aut duo sed tres
vī apparuerūt quorū nullus extelsius
alijs eminuisse dictus ē null⁹ hono-
ratus effulsisse. null⁹ ip̄osius egisse.
Quapp̄ qm̄ in illa t̄ptata distribucōe
nūā p̄mū q̄rē m̄stium⁹ vtz pat̄ an
filius an sp̄s sanctus an aliquādo
p̄i an aliquādo filius. an aliqui sp̄s
sanctus an sine vlla distinctione p̄-
sonaz sicut d̄: deus vn⁹ et solus. id.
ē ip̄a trinitas p̄ illas creature formas
pat̄bus apprit̄ it̄rogatis q̄ potu-
im⁹ q̄ntū sufficē visū ē scāz sc̄ptu-
raz locis nichil aliud q̄ntū existimo
diuinorū sacramentorū modesta et cau-
ta consideratione psuadet n̄ ut temē
nō dicam⁹ q̄ nā ex trinitate p̄sona
cūlz patrū ul⁹ p̄phetaz in aliq̄ corpe
vel similitudinē corpis apparuerit
n̄ cū continencia lōnis aliqua p̄-
babilia trāponit iudicia. Ipsa enī
nā ul⁹ sba vel eētiā ul⁹ quolibz alio
noīe appellandū ē idipm̄ qd deus ē
quicqd illud ē corpali⁹ videi nō p̄t:
p̄ subiectā vō creaturā nō solum
filiū ul⁹ spm̄ sm̄ sed et p̄ez corpali
sp̄e siue similitudinē corpali⁹ sen-
sib⁹ significat⁹ sui datē potuisse credē-
dū ē. Que cū ita sint: ne imodeā-
tā p̄grediat⁹ scd̄ h⁹ volumūs lon-
gitudine ea q̄ restant i cōsequētib⁹ vi-
deamus: //